

РЕШЕНИЕ

№ 522

гр. София, 31.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 23.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **11494** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност.

С жалба, вх. № 46239/20.12.2022 г. адвокат – пълномощник на управителя на „ЙОАННА – МАРИЯ 1224“ ЕООД е оспорил издадена от началника на Отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол, при ЦУ на НАП ЗАПОВЕД № ФК-С1847-0126267/15.12.2022 г. за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до обекта“, за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС, включително в частта, относно допуснатото с изрично разпореждане предварително изпълнение на същия административен акт. С Определение № 10032/21.12.2022 г. Съдът, по искане на жалбоподателя отмени разпореждането за предварително изпълнение на издадена от началника на Отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол, при ЦУ на НАП Заповед № ФК-С1847-0126267/15.12.2022 г. и съответно спря предварителното ѝ изпълнение.

По делото оспорващото дружество е представлявано задочно от адвокат, който не се явява, но: поддържа жалбата; не ангажира доказателства, различни от представените с административната преписка; претендира за възстановяване разноските за водене на делото, съгласно представен списък. Представил е на 18.01.2023 г. и „писмени бележки“, с които обяснява, че дружеството е заплатило наложената му за същия случай глоба и моли Съда да задължи НАП, да издаде писмено споразумение по чл. 58

ЗАНН. Това искане касае административнонаказателното производство и няма отношение към оспорването на Заповед № ФК-С1847-0126267/15.12.2022 г., поради което не следва да бъде разглеждано от настоящия съдебен състав.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата и желае юрисконсултско възнаграждение, за което представя списък на разноски (?!), като не прави възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК, относно размера на претендираното адвокатско възнаграждение. Съдът, от доказателствата, приети без оспорване от жалбоподателя приема за установено следното.

С процесната заповед е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до обекта“, за срок от 14 дни“, на обект „павилион № 36“, находящ се на територията на Стоков базар „И.“, стопанисван и управляван от „ЙОАННА – МАРИЯ 1224“ ЕООД. Мярката е наложена за това, че на 27.10.2022 г., след извършена от инспектор по приходите контролна покупка на стоки, на обща стойност 134 лева, заплатени в брой, не бил издаден фискален касов бон от наличното в обекта фискално устройство. В заповедта, на основание чл. 188 ЗДДС и чл. 60 АПК е включено и изрично разпореждане за предварително изпълнение на принудителната административна мярка, мотивирано с (цитати): „предварителното изпълнение е наложително, с цел да се защитят особено важни държавни интереси, а именно интересът на държавния бюджет за законосъобразното регистриране и отчитане на продажбите...., респ. за правилното определяне на реализираните доходи“; с тези си действия търговецът е нанесъл вреда на държавния интерес и може да се направи извод, че е предприемал действия за укриване на доходи“. Тези абстрактни мотиви са допълнени с позоваване на „законодателството на Република България“ и доводи, че: „с неиздаването на касова бележка купувачите не е възможно да върнат закупената стока...“. Както се каза по – горе, с Определение № 10032/21.12.2022 г. Съдът отмени разпореждането за предварително изпълнение на издадена от началника на Отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол, при ЦУ на НАП Заповед № ФК-С1847-0126267/15.12.2022 г. и съответно спря предварителното ѝ изпълнение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, в резултат на извършената проверка за законосъобразност, след обсъждане на доказателствата и на доводите на страните, формира следните изводи по съществуващото на спора.

Жалбата е подадена в срок, от пряко засегнатото юридическо лице и е процесуално допустима за разглеждане. По същество е основателна.

Заповед № ФК-С1847-0126267/15.12.2022 г. е издадена от компетентен административен орган, но е материално незаконосъобразна.

Мотивите, изложени в Определение № 10032/21.12.2022 г. са относими и по отношение законосъобразността на заповедта, като цяло.

Оспорващото дружество не опроверга констатациите, послужили като основание да бъде наложена процесната ПАМ. За несъмнено Съдът приема, че търговецът, като лице по чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане, чрез фискални устройства на продажби в търговските обекти, не е изпълнило задължението (чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.) да издаде фискална касова бележка за продадените стоки.

При наличие на констатирано обстоятелство, по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1. б. „а“ ЗДДС компетентният административен орган действа в условията на обвързана компетентност и постановява налагане на ПАМ. Упражнявайки компетентността си

обаче, той е задължен да се съобразява и с изискванията за законосъобразност на административните актове, т.е. разполага и с оперативна самостоятелност, или с други думи – възможност да мисли и разсъждава самостоятелно, с оглед конкретния случай (арг. – чл. 169 АПК). Целта на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 ЗДДС е преустановяване на неправомерни действия (бездействие) на задължено лице (търговец), които действия имат за последица ощетяване на Фиска (Бюджета), посредством неизпълнение на задълженията, регламентирани с цитираната наредба, респ. – със ЗДДС. Несъмнено, т. нар. „обществена опасност“ на такива нарушения не е пренебрежимо малка, когато се касае за нерегистриране на продажби, посредством фискално устройство.

В случая издателят на оспорената заповед е приел с мотивите си, обосноваващи продължителността на срока за запечатване на павилиона, че (цитати): „от събраните данни по преписката може да се направи обосновано предположение, че една от целите на търговеца „Йоанна-Мария 1224“ ЕООД е именно отклонение от данъчно облагане, което винаги води до негативни последици за фиска“. Именно поради това, ако не бъде приложена ПАМ то съществува възможност от извършване на ново нарушение (индиректно до ново отклонение от данъчно облагане), от което за фиска на държавата биха произлезли значителни и трудно поправими вреди“. Както сам е заявил, административният орган е обосновал решението си за запечатване на търговския обект с „обосновано предположение“, но не е представил конкретни доказателства, с които да докаже обоснованост на предположението си. Други „данни по преписката“, освен приложените констативни протоколи за проверката, не са представени. Само въз основа на процесното нарушение е направен обобщаващ и ангажиращ извод, че „една от целите на търговеца „Йоанна-Мария 1224“ ЕООД е именно отклонение от данъчно облагане“. Практически смисъл от постановяването на ПАМ „запечатване на обект“ би бил налице, ако такава мярка бе постановена в деня, когато е констатирано нарушението, или на следващия ден. Процесното нарушение е било установено на 27.10.2022 г., но ПАМ е наложена повече от два месеца по – късно, с издадената на 15.12.2022 г. Заповед № ФК-С1847-0126267/15.12.2022 г., връчена същия ден. Част от изложените в заповедта мотиви (в частта, относно срока) за запечатване на обекта са бланкетни, неконкретизирани, универсално използвани и в други случаи на постановяване на ПАМ по чл. 186 ЗДДС. В процесната заповед ответникът е мотивирал решението си за запечатване на магазина с недоказано и оборимо предположение за извършвани „действия за отклонение от данъчно облагане“, както и за недобра организация в обекта, спомагаща за такива действия. Ответникът не е ангажирал доказателства, подкрепящи такива обобщаващи, генерални изводи, конкретно за процесния търговски обект. Наличните в заповедта мотиви и съображения, цитирани по – горе не са скрепени с конкретни данни за неиздаване и в други случаи, освен в процесния, на фискални бонове за извършени продажби на стоки. Няма и доказателства за укриване на доходи/приходи и пр. На практика решението (преценката) да бъде приложена ПАМ се основава на предположения. Освен това, административният орган, комуто са предоставени властнически правомощия е задължен по силата на Закона (чл. 6, ал. 5 АПК) „да се въздържа от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел“. Контролът върху бездействие на търговец, който не издава съответен фискален бон, при извършване на продажби може да бъде осъществяван и с други средства, различни от запечатване на обекта, с което на практика се препяства

дейността и се създават предпоставки за причиняване на имуществени вреди, подлежащи впоследствие на репарирание, по реда на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. Евентуалните вреди за „фиска“ от „намаляване на данъчната основа“ със 134 лева, от каквито се опасява ответникът, са практически много малки. От друга страна обаче, запечатването на магазина за срок от 14 дни пречатства възможността търговецът да извършва продажби през този период, които впоследствие да включи в съответната си СД по ЗДДС и които да подлежат на данъчно облагане. В този случай хипотетичната вреда за Бюджета би била несъизмеримо по – голяма от 134 лева. Процесната заповед, с оглед изложените съображения противоречи на целта на Закона и това противоречие представлява отменително основание, по смисъла на чл. 146, т. 5, вр. чл. 4, ал. 1, ал. 2 АПК.

В заключение - оспорената Заповед за налагане на принудителна административна мярка, № ФК-С1847-0126267/15.12.2022 г. е издадена от компетентен административен орган, който обаче е приложил неправилно релевантните за случая и обсъдени по - горе материалноправни норми на ЗДДС и с издаването ѝ не е способствал да бъде изпълнена целта на Закона. Заповедта подлежи на отмяна. Поради това ответникът дължи да възстанови на жалбоподателя направените от него разноски (л.л. 22, 23 от делото) – 50 лева държавна такса; 500 лева възнаграждение на адвоката. След постановяване по делото на Определение № 10032/21.12.2022 г., което не е окончателно адвокатът – пълномощник, с молба от 23.12.2022 г. е поискал Съдът да присъди разноски, в полза на дружеството – жалбоподател. Предвид разпоредбата на чл. 81 ГПК Съдът не дължи отделно произнасяне и не следва да присъжда отделно разноски, във връзка с Определение № 10032/21.12.2022 г., понеже то не е краен акт по делото.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1, чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата, вх. № 46239/20.12.2022 г. от „ЙОАННА – МАРИЯ 1224“ ЕООД издадената от началника на Отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол, при ЦУ на НАП ЗАПОВЕД № ФК-С1847-0126267/15.12.2022 г.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да възстанови на Й. – М. 1224“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] разноските за водене на делото и заплатено възнаграждение за един адвокат, в общ размер на 550 лв. (петстотин и петдесет лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ:

